

[Hans Hansen (Rørby).]

synes, det er en haabløs Misforstaaelse at ville forsøge paa at tvangsforsikre de mange forskellige Erhvervsgrene under Landbruget i een Forsikring. Det ærede Medlem Hr. Kyed har jo fuldkommen Ret, naar han i sin Paavisning i Gaar af Forskellighederne inden for Landbruget gjorde opmærksom paa dette. Smaa Konjunktursvingninger kan ikke undgaas inden for Landbruget, og de smaa Konjunktursvingninger er netop en naturlig Regulator for Produktionen, idet Markedets Reaktion over for de store Tilførsler tvinger Producenterne til Nedsættelse af Produktionen. Dette er al Produktion fortrolig med, og det er Landbruget fortroligt med. Men hvis de forskellige Grene inden for Landbruget vil regulere og bøde paa dette Forhold, kan det kun ske ved, at de selv i frit Fællesskab prøver at forsikre, saaledes som der er givet Anvisning paa mange Gange; Staten kan aldrig gøre det.

Her ligger den store Misforstaaelse, Lovforslaget bærer Vidne om. Store Strukturændringer i Produktionen og i Prisforholdene med langvarige daarligere Priser vil tvinge til en Omlægning af Produktionen og umuliggøre, at Landbruget kan indbetale til Fonden, fordi de daarlige Tider gennem mange Aar naturligt vil umuliggøre det.

Tager vi paa den anden Side langvarige høje Priser, vil det føre til Kapitalisering af Landbrugerhvervet, stor Kapitalinvestering, som ogsaa vil forhindre Landbruget i at indbetale til Fonden. Forslaget er et Udtryk for, kan jeg godt sige, en ulyksalig Trang hos Regeringen, til at lægge Landbruget i Statens Spændetrøje, hvad der er Landbrugets Væsen diametralt modsat, og dette maa vi fra vor Side saa stærkt, vi kan, protestere imod. Hele Landbrugerhvervet skulde ved dette Udligningsapparat gøres til et af Staten kontrolleret Erhverv. Det er som et stort Kontrollhønseri, hvor Ministeren noterer og undersøger de forskellige Individider; der er kun den mærkelige Forskel, at Kontroløren, Ministeren, her synes at interessere sig mest for de daarlige Individider, skønt al fornuftig Kontrols Formaal er at fjerne de daarlige Individider.

Vi vil afvente, hvordan Lovforslaget ser ud, naar det kommer tilbage fra Udvalget; som det foreligger, kan vi i hvert

Fald ikke tiltræde det. Hvis det bringes frem til anden Behandling i den Skikkelse, hvori det foreligger i Øjeblikket, kan vi ikke tilsige Regeringen Retsforbundets Støtte til Gennemførelsen.

Thomsen: Det Lovkompleks, der her er Tale om som et Led i Kriselovgivningen, man siger endda det sidste, er efter min Mening saare mangelfuldt, for det første fordi det langt fra er omfattende og dybtgaaende nok til at rette det bestaaende Misforhold mellem Landbrugets Udgifter og Indtægtsmuligheder, for det andet vil det i høj Grad være tilfældigt, om de vanskeligst stillede Debitorer kan faa Fordel af Lovforslagets Bestemmelser, bortset fra den lille midlertidige Rentelettelse, som vi aldeles ikke underkender. Det er endog ogsaa saaledes, at de mest gældbetyngede Landmænd, som jeg senere skal paavise, overhovedet ingen særlig Fordel kan vente gennem den storstilede Konvertering, man tænker iværksat.

En Kriselovgivning, der ikke afgørende bryder med Almisserprincippet og Stemme-fiskeriet og ikke afgørende retter paa det skrigende Misforhold, som Hovederhvervets Indtægts- og Udgiftspristal er Udtryk for, kan kun betragtes som Lapperi, men paa den anden Side er vi fuldstændig klar over, at mange Hjem Landet over er saadan stillet, at de som den druknede griber efter et Halmstraa, og for deres Skyld vil vi ikke modsætte os Foranstaltninger, der kan hjælpe til at værne og beskytte saadanne Hjem.

Vi tager denne Stilling i Haab om, at den Tid ikke kan være fjern, da der vil være Mulighed for at trænge igennem med vor Anskuelse, der gaar ud paa, at et købedygtigt Landbrug er en Betingelse for, at hele Samfundet kan komme ind under naturlige og taalelige Kaar. Dette maa naturligvis nødvendigvis før eller senere gaa op for Fler-tallet af Befolkningen, og Udtalelser i Gaar af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, tyder da ogsaa trods alt, trods de sædvanlige Giftigheder over for L. S., paa, at det begynder at dæmre for de Herrer. Gid de da snart helt maa forstaa, at uden Købekraft i Befolkningens brede Lag intet Forbrug og uden Forbrug intet Arbejde!